

Pumariño

A portada
pôdese ver
na páxina do medio

ABRIL - 1976

I ALBRICIAS, SAN SADURNIÑO !

Xa temos a candeira acesa. Comenzamos o viaxe pro
teu renacemento.

Comenzo así pra que todos nos sintamos no abren-
te cheos de forzas pra rematar o traballo que -
xa comenzou.

Na xunta do 18 do abril, despois de acrarracións
sobre o chan, presentouse unha maqueta do que -
será o FOGAR PARROQUIAL.

Gustou a idea e decidiuse seguir pra diante.

No primeiro número de PUMARIÑO xa se falaba des-
ta obra.

Fai falta que todos os parroquianos veñan as reu-
nións pra que por eles mesmos se den conta do que
se fala, sin necesidade de que llo contén outros
que, ó mellor, non contan todo ó que pasou.
E, ademáis, vir ás reunións pra dar cada ún a -
sua propia opinión, que esto é o máis importan--
te.

Non vos pensedes que vai ser pequeno.

Nel haberá sitio pra vellos e menos vellos, prá
novos e menos novos, e ainda sobrarán un anaco -
prós vindeiros.

Por todo isto penso que ben val a pena de arri-
mar todos o hombro pra logo ter a fachenda de -
ve-lo por fora e despreguizarse dentro.

Cando volva a falarvos espero poder decir:
"Con asistencia de todo o pobo acordouse..."

Hastra outra

Joselito de Salvador

EU TAMÉN

- EU TAMEN - así lle dixo Xan a Merenciana cando ésta quixo vender os ovos.
- EU TAMEN - así lle dixo Filomena ó Xacobe cando éste discurriu de ir á feira.
- EU TAMEN - así lle dixéstedes ó bispo cando fai un ano fóstedes xunta del.
- EU TAMEN - así lle dixo o rapaz á seu pai cando empezaba a querer ir ó baile.
- EU TAMEN - así decimos os que xa estamos cansos de comer as cocañadas dos outros.
- EU TAMEN - así decimos os que nos sentimos cristiáns e queremos facer unha eirexa máis parecida co que quixo Xesús.

¿ CANDO APRENDERÁ O POBO, ANQUE SEXA PATEANDO, A DECIR EU TAMEN, EU TAMEN, EU TAMEN, EU TAMEN, EU TAMEN ? .

O pobo somos todos. E resulta que o pobo non é naide. Manda castaña!
Se non o creedes, probade.

BUENO EN REALIDAD
ESTAMOS IGUALES, TAMBÍEN
A MI ME FALTAN AGUJEROS

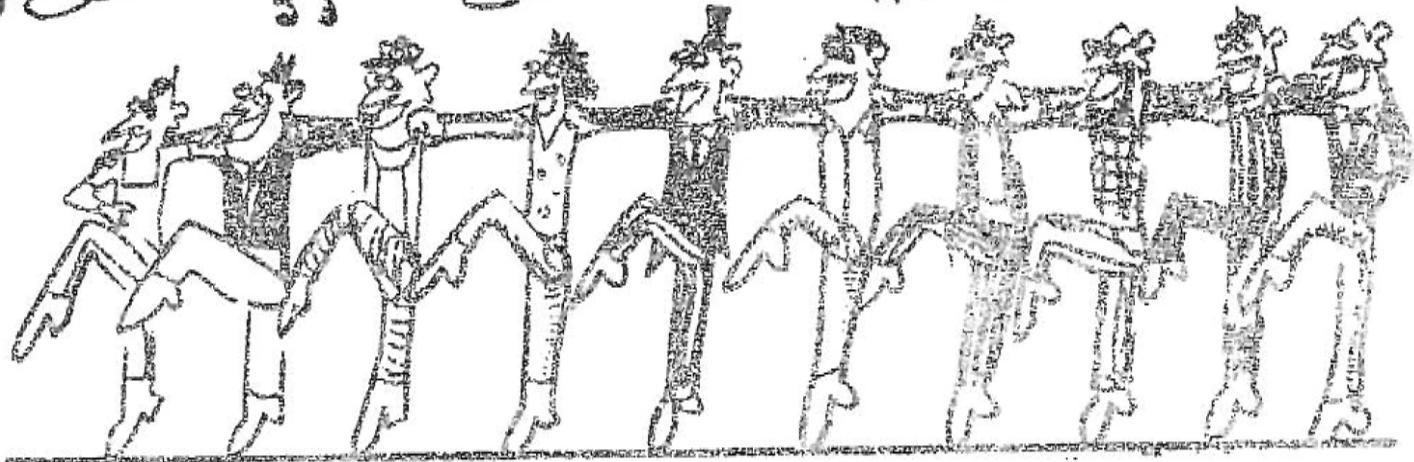

Tls. Almara

muitos reventas de
gordos, e outros de
rabia. A causa vou
che é a vespa, aque
todor reventar

Tô dor Tô dor

COMUNIDAD
COMUNIDAD FRI!IRD!

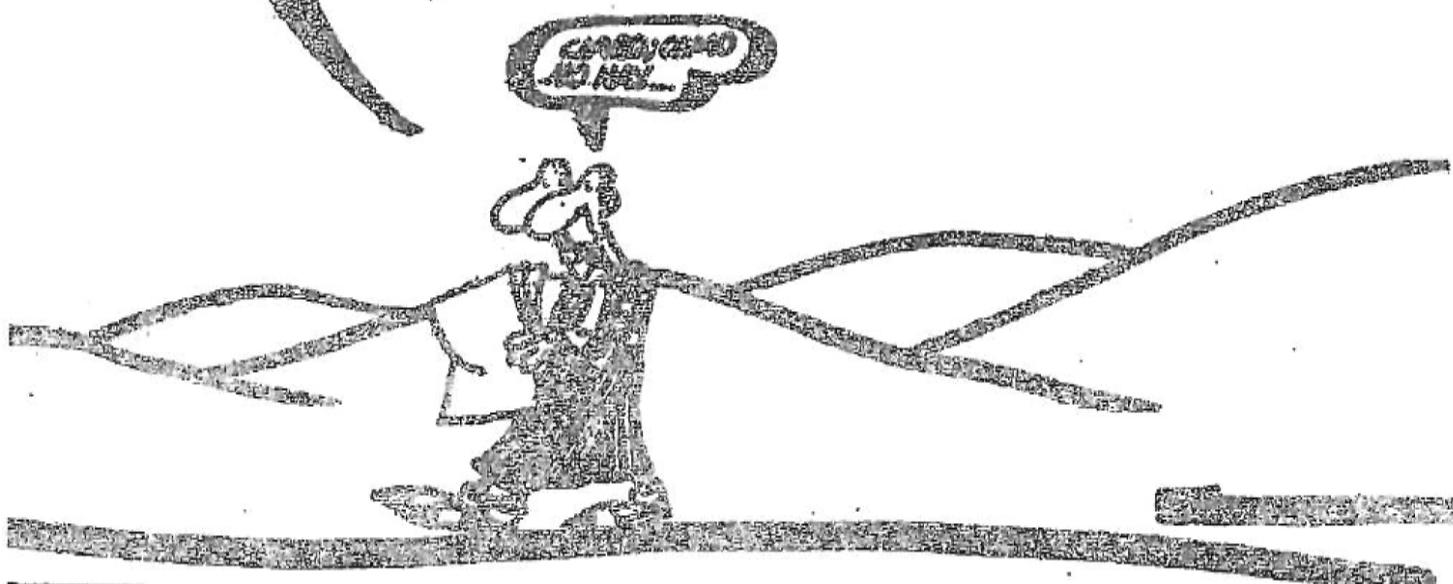

- ¡Prose do que vai o baile
vou eete pra seirar pra
queee baila!
- ¡Prose do que vai a feira
vou eete pra ver o que
outros fai!
- ¡Prose do que va vde com
deu queu o ragaue a bailer!
- ¡Prose do que von se vierte val
e me que todor suex dor el!

6

“Las tierras abandonadas o mal explotadas serán para los agricultores jóvenes”

6

A xente nova non quer dedicarse a agricultura porque de feito

LOS AGRICULTORES SON CIUDADANOS DE SEGUNDA CLASE

según dixo fai pouco
en que se di aterrizó.

Rero

Es injusto sostener o aplaudir injusticias. Y ¿qué puede haber más injusto que el desnivel de rentas entre un sector y los demás?»

O que cobrare do Estado o curas

Municipio de Monforte-El Ferrol

Presupuesto de 1976

CLERO PARROQUIAL

Cuadro de ASIGNACIONES

Farmacia de SAN JUAN BAPTISTA

Mes de AGOSTO

D. RAMON DIAZ RABSA

He recibido de D. Francisco Javier Fernández Martínez, Administrador Habilitado de la Diócesis de Monforte-El Ferrol

la cantidad de

ptas. que me corresponden por mi dotación en el expresado mes, menos los descuentos que se expresan:

Mes de	Clero Parroquial	1.410.-
Gratificación		2.080,-
Cello		63,35
Bag. REINER		1.246,99
Via culto		42,00

Total..... 4.714,99

DESCUENTOS:

Previsión	260,-
Mutuel	605,-
Montepío	
RECOPERAL	800,-

Liquido a percibir..... 2.109,99

Cada tres meses hai un complemento de 4.800 pts.
Con esto venen salindo unhas 5.000 pts en total 6 mes,
sin seguridade social nun xubilacion.

NOS TAMEN PINTAMOS ALGO

O Bispo deunos autorización pra poder facer o FOGAR PARROQUIAL nos terreos do eigrasario. I esto é o que nos fai falla. Non precisamos nin donación nin outras cousas. Non terian sentido. Tamén é noso, pois estamos bautizados na eirexa e sentimonos formar parte dela, ainda que non esteñamos moi dacordo co que fan algúns cregos. Formamos a eirexa, con todas as suas consecuencias, todos os que dalgunha maneira nos sentimos cristiáns. E como tales temos todas as ventaxas e obrigas que esto leva consigo. O bispo ten a responsabilidade de facer que entre todos aqueles que temos a mesma fe se dia un compartir as cousas deste mundo; e de convencer ó que ten más pra que saiba compartir co que ten menos, sendo o primeiro en dar exemplo. Pero esta responsabilidade é de todos os que seguindo o que nos dixo Xesús creemos na fraternidade entre os homes, e más ainda entre os que temosa mesma fe.

Por eso vese normal que teñamos que contar con el; e que tamén el teña que contar con nós.

Algúns desconfian dos cambios que se deron e se están dando na Eirexa despoxo do Concilio; pero moitos outros creen neles sinceiramente. Aquí tamén ten que contar a libertade.

¿Quién responde?

Houbo un tempo en que San Sadurniño ainda foi algo. Tivo sona e fama. Aquí veu xente e aquí viase xente.

Hoxe San Sadurniño é como outro pobo calquera; ou áinda menos.

Temos servicios que outros non teñen: Farmacia, colexios, teléfono, clínica...

Pero fáltanos empuxe e coraxe. Naide se atreve a poñerse ó frente de nada, porque de seguida aparecen as críticas.

Hai apatía e desinterés.

¿Por qué non hai un equipo de fútbol, como noutras sitios?.

¿Por qué non hai cine, ou unha sala de festas, ou unha casa de comidas típica, sendo que temos locales bons pra eso?.

¿Por qué non hai unha piscina ou algo así ó carón do noso río, que tanto aprecian os que viñen de fora?

¿Por qué non hai máis amor e cariño ás cousas do pueblo?.

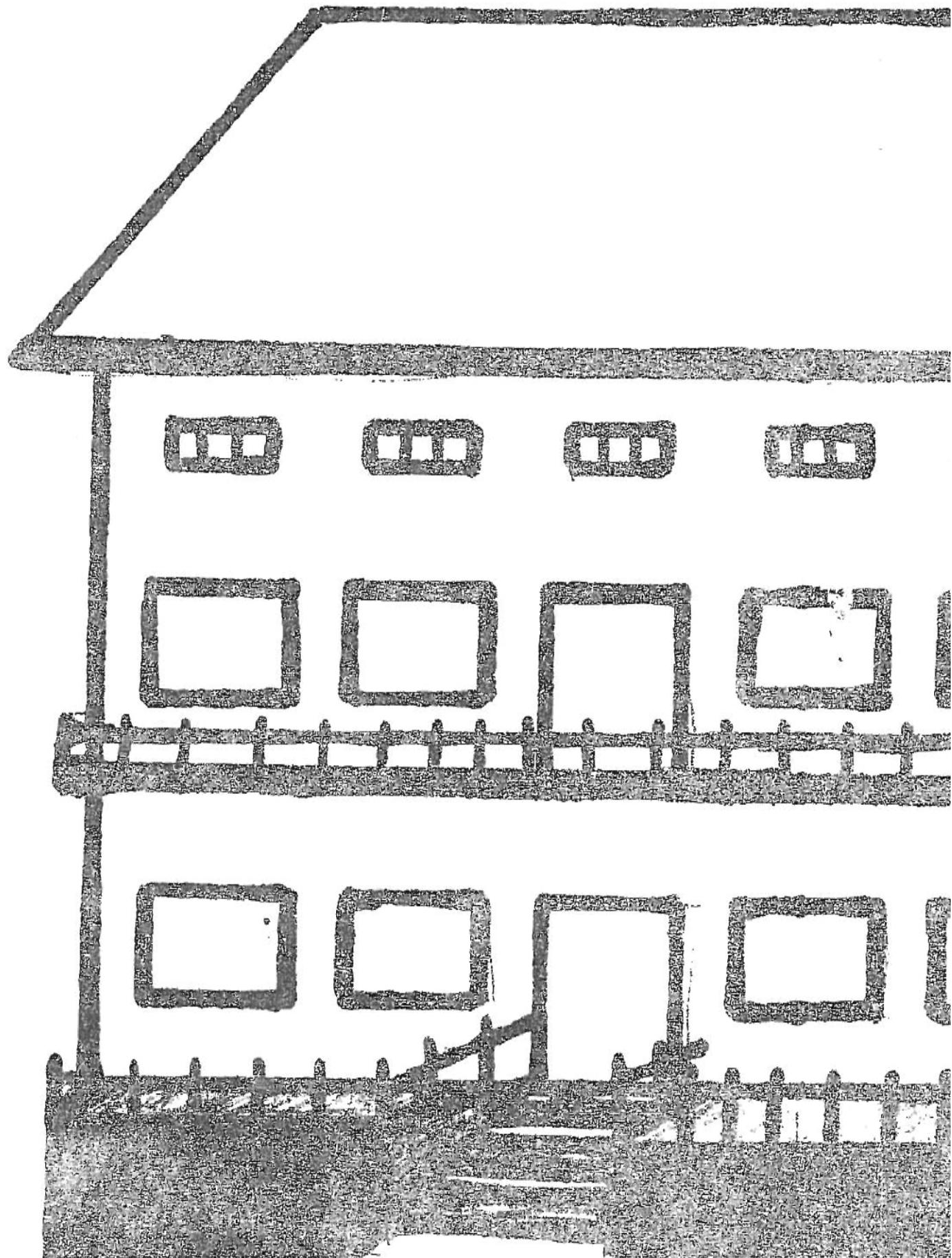
¿Por qué non hai unha comisión prás festas patronales, sendo que noutras sitios xa están traballando sin ningún problema?.

¿Por qué non cabrearse algúns homes e ter unha sana envexa do que se fai noutras parroquias - de ó redor?.

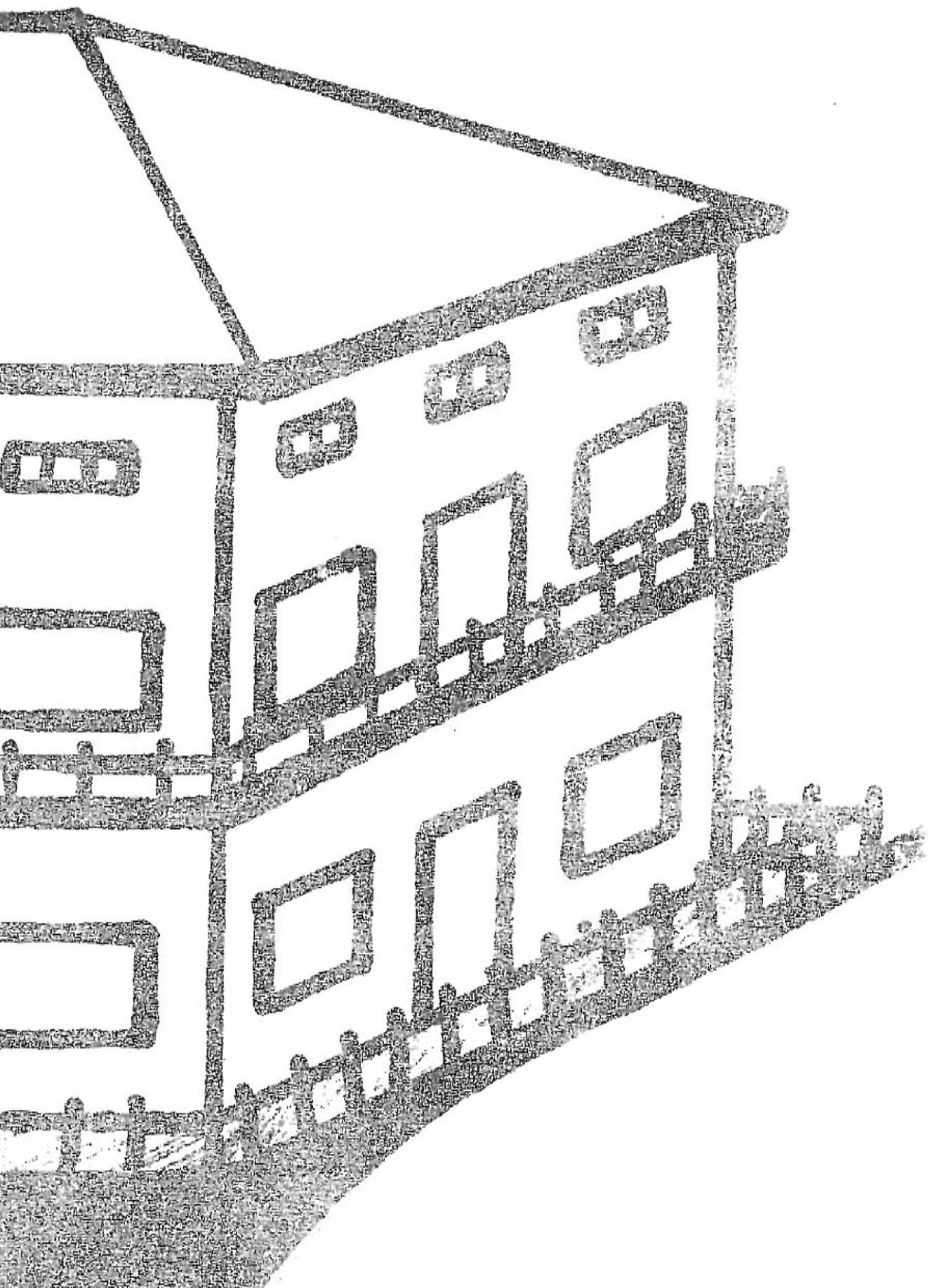
QUEPASAQUEPASAQUEPASAQUEPASAQUEPASAQUE

F
O
G
A
R
P
A
R
O
Q
U
I
A
L

10

11

OS HOMES VENSE NAS OCASIONS

- Falar é fácil. Calquera o fai. Hastra os loros falan.
- Facer é outra cousa. No compromiso e responsabilidade é onde se ven os homes.
- Vivir pra ver, di o refrán.
Esto é moita verdá. Por eso cando nós estamos escuitando a ún que fala moito, decimos "xa veremos o que fas, tí que tanto parolas".
- Algúns din que o que vive máis a gusto é o que menos se complica a vida.
Pero esto tamén se pode decir dos cans.
Nunca mellor están que cando se poñen a dormir - a sesta ó sol á beira dun balado.
Pero o home non naceu prá can.

- Todos temos algo que facer.
¿Cántos ver aquí cos brazos cruzados?
Parece un pasmón.

O POR QUÉ DUN HOGAR PARROQUIAL

Non se trata somente de facer un edificio. O que pretendemos é moito máis. Queremos empezar a sentirnos todos xuntos facendo unha cousa unidos. Algo que o vamos a levar nosoutros dende o comienzo. Queremos convencernos de que a vida val a pena vivi-la se lle collemos o gusto, e se nos convencemos de que valemos pra algo. Estamos chamados a resolver nós mesmos as dificultades e problemas; falando e dialogando podemos levantar un pobo. Estamos convencidos de que se nos poñemos a andar podemos seguir andando. Non queremos que sexan outros os que nos faigan as cousas; queremos ser nós mesmos, porque sabemos que a empanada ten millor gusto cando ún mesmo lle preparou o que leva dentro. Queremos vivir na unión, na amistá, na familia grande da parroquia.

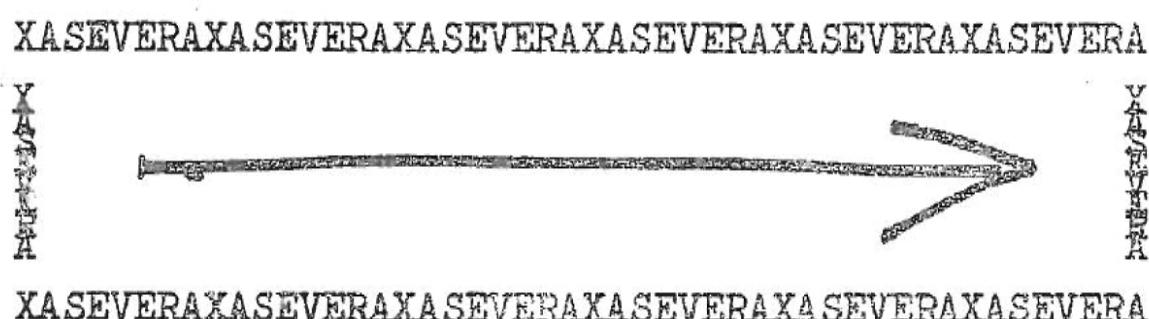
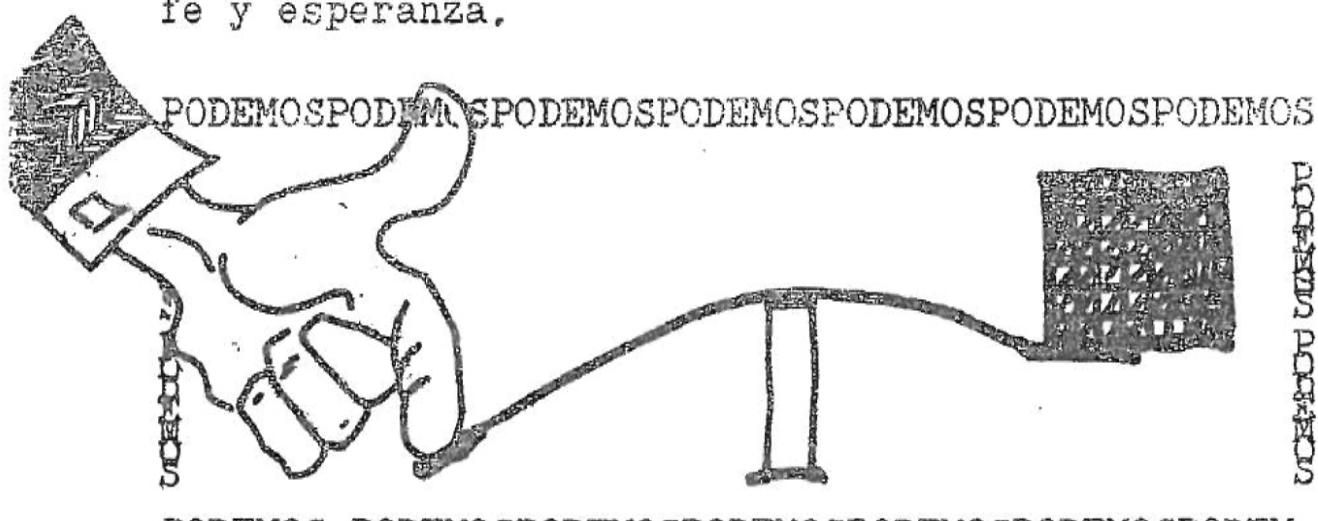
Todo esto e moito máis é o que hai no fondo de canto pretendemos facer. Non loitamos por un local. Este fainos falta pra xuntarnos, pra animarnos, pra coller ilusión. O local fainos falta, como tamén nos fai falta a casa pra estar coa nostra familia.

Trátase de poñernos todos en aición. Queremos aprender a falar, a dialogar sobre algunha cousa concreta, sobre algo que nos toca a todos. Se aprendemos a resolver este problema, collemos concencia de que tamén podemos resolver outros e ser nós mesmos os que vivamos a nosa propia vida e non outros que nos esteñan amañando as

Queremos empezar a ser protagonistas, actores da nosa pequena vida; queremos representar nós mesmos o papel que nos toca, e participar no que poidamos e dende a nosa realidade concreta na creación dunha sociedade nova, onde o pobo sexa o que conte de verdá, onde se tomen as decisións libremente e sin medo, onde se respete o pensar de cada ún.

A vida ten que ser unha conquista na que todos estamos chamados a tomar parte e por conseguinte a repartir e compartir.

Pra todo esto fai falla moita ilusión e unha gran confianza entre todos. Outros a esto chamámoslle fe y esperanza.

Xunta parroquial proiecto

O FOGAR PARROQUIAL será levado por unha XUNTA que será responsable de canto se faiga nel e da sua administración. Esta XUNTA PARROQUIAL será elixida todos os anos; e querease que sexa dunha forma parecida a ésta:

. Reuniráse a Asamblea Xeral que estará formada por un representante de cada unha das familias residentes na Parroquia. Estes representantes das familias elixirán os representantes dos barrios. Podía ser así:

- 2 representantes por Silvalonga + Alvedro.
- 2 por Piñeiros-Coruxa-Gunduriz-Pernuda.
- 2 por Cornide.
- 2 por Rafia-Feás-Veiga-Vidueda-Iraga.
- 1 por Outeiro.
- 1 por Corrás, Prospes-Rubiña.
- 2 polo demais do centro.

. A XUNTA PARROQUIAL estaría formada por esos doce membros.

. Despois, a mesma Asamblea Xeral, elixiría deses doce o Presidente, Vicepresidente, Secretario. Vicesecretario, e Tesorero.

. Podería representar á familia calquier membro dela que tivera máis de 18 anos.

. A Xunta Xeral fariase, como data fixa, o primeiro domingo do mes de maio.

Este é un pequeno proiecto. Temos que discutilo y acabar de facelo entre todos, a noso gusto.

ADIVIÑANZAS

1a.- Fálase de que os de Silvalonga están facendo un palco de cemento prá música.

ADIVIÑA se nacerán os paus que hai plantados no - palco do atrio de San Cristobo da Portela.

2a.- Fálase de traídas de auga e de contadores.

ADIVIÑA cánto costa un contador e cánto vai costar un litriño de auga.

3a.- Fálase de que os de Cornide queren facer - unha pista hastra o rio frente á que vai - pola cortiña.

ADIVIÑA qué faría falta pra construir unha ponte que una as duas pistas acercando asi Cornide ó medio da parroquia.

4a.- Fálase de que hai moitos cans ceibos pola - parroquia.

ADIVIÑA qué faría falta pra mete-los nunha perreira.

Poida que che viñera unha carcaxada e un mal pensamento ó ler esta última adiviñanza. Non señas - mal pensado, oh!. O interpretar as cousas de maneira distinta de cómo se din non fai máis que complicarnos a vida. Estes días pasaron varias cousas asi.

17
Fábrica de que se va a
jugar

17

UN REGIMIENTO ESPECIAL

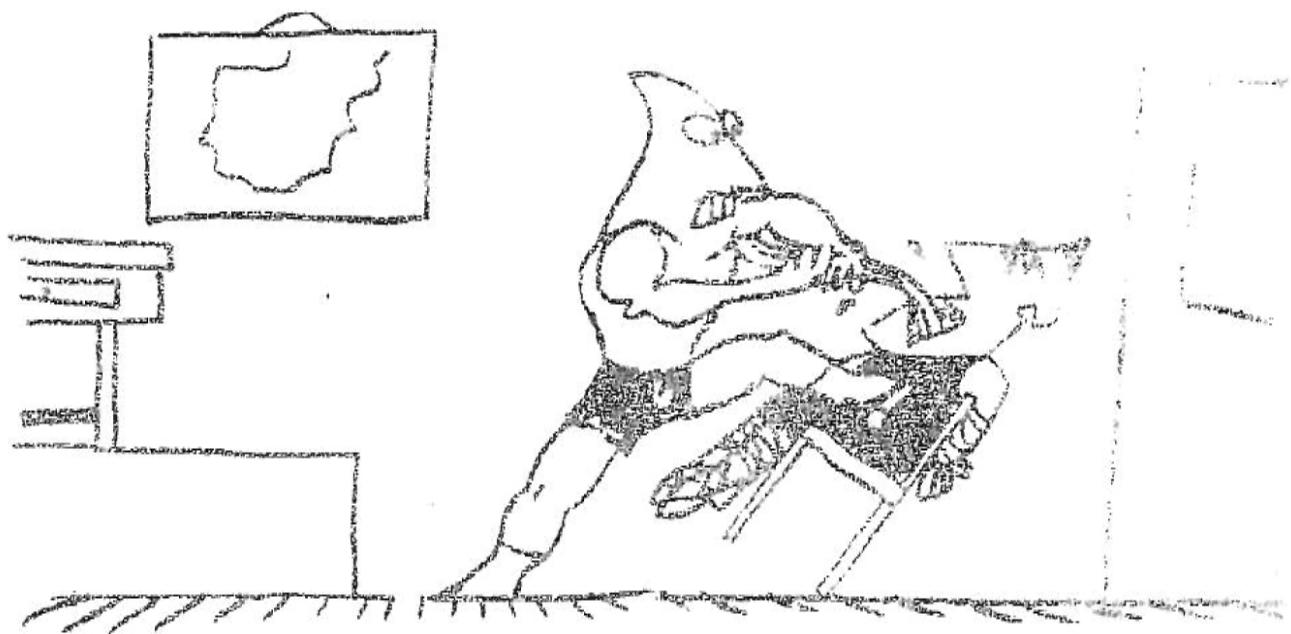
PARA GUERRA

e falle falta

Prue

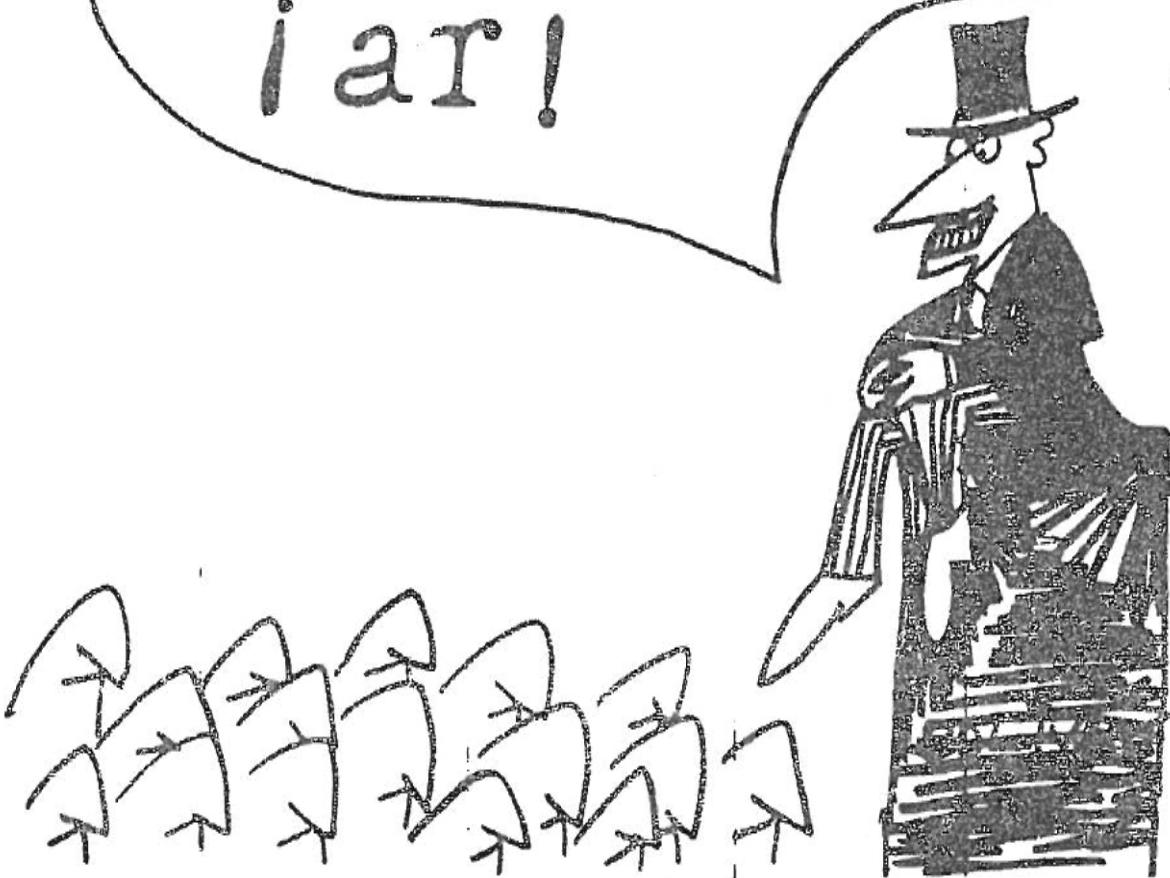
+

10.- arrancarrollor a la que

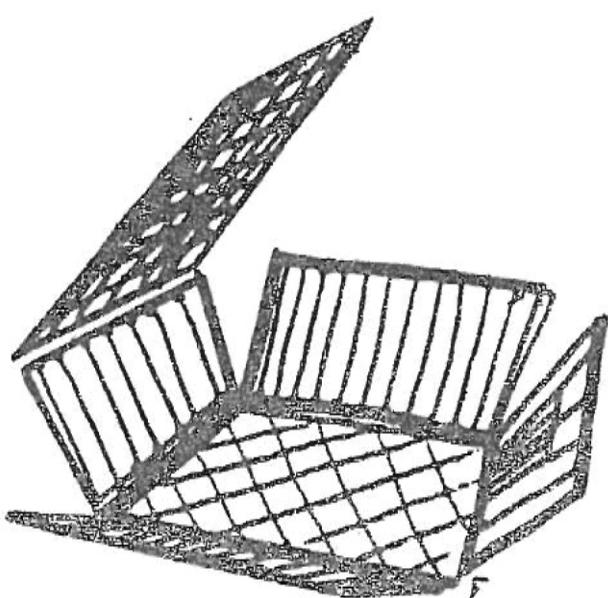

18

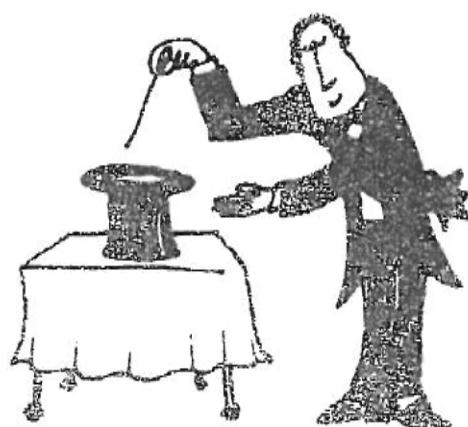
2:- Virtuos sin personalidad
iar!

3:- Deratador el carter

4.- Quereu que mor -lga.
 mos tragando ar comez-
 uecas dousos, facendo-
 mor ver o que eles quereu

Pero o reximeu especial fale
 así sempre por enfermos. E
 Galicia está enferma dende
 hai moitos anos. Este xane-
 be que lle quereu dar
 ¿Non acabará la mala?
 ¿Non sería millor deixar que
 se erga ela mesma e de

Xunta xeral
o domingo dia 2
de maio

as 4 da tarde

algúns pensan que a portada que vai no medio
pode chegar a ser a porta grande
de San Sadurniño